

fűgefa

A csíkszentkirályi Szent István király plébánia havilapja

Mert a szeretet gyakorlása vezet el a legfőbb boldogsághoz.
Légy irgalmas minden erőszakot szenvedőhöz, őrizd szívedben mindig az isteni intést: „Irgalmasságot akarok, nem áldozatot.” Szent István király intelmei Imre herceghez

Az Isten humora és mértéke

Sok és kevés Isten kezében. Nem csak a kenyér és a hal tudott megszorodni Isten kezében. Nem csak a nagyon kevéske vékaalja olaj meg lisztecske tudott megújulni naponta. Isten sokszor az emberi természetén mutatta meg igazán, hogy számára nem számít, ki milyen kevéske vagy éppen milyen sok.

Soknak ott van Pál. Ez a vehemens, törekvő siheder a damaszkuszi hívek életét veszélyezteti, és ezt az Úr nem úgy gondolta megoldani, hogy Saul élettelenül hull a porba félúton, hanem úgy kanyarítja a szálakat, hogy a legnagyobb misszionáriust faragja belőle, aki úgy beszél magáról, mint a bűnösök között legnagyobbbról. A tökéletesség vallási eszméjét űző emberből a tisztátalan pogányok apostolát faragja Isten.

Vagy ott van kevésnek Mózes, a rosszul beszélő, nem éppen vezetésre termett, gyökerei és identitása felől még megerősödésre váró gyilkos. Szálka az uralkodó hatalom szemében, szálka a sajátjai szemében. Mégis épp neki kell lennie annak, aki kivezeti a népet a fogságból.

Vagy még jobb példa Dávid, aki még zöldfülű fiatal, amikor harcedzett, rátermett testvérei közül épp őt keni fel a próféta királynak. Mária, a még meg sem házasodott kamaszlány, aki a Szentlélektől állapotos.

Mennyi egy bevehetetlennek hitt Jerikó városa az Úr előtt, vagy mennyi egy Sisera rettegett serege? De mennyi egyetlen mustármag...

Isten mértéke és mértékegysége mindig megdöbbentő és mindig mosolyt csal az arcunkra. Ellentmond a fizikai törvényeknek, népi megfigyeléseknek, egyáltalán azoknak a kategóriáknak, amelyekre minden tudásunkat alapozzuk. Bár tudnánk ezzel a mosollyal nézni a velünk farkasszemet néző mennyiségeket és mértékeket is: az elénk tornyosuló feladatokat, az épp csak nem üres zsebünket. Bár így látnánk embereket: azt soknak, akivel sokat tervez az Úr, és minden erőlködésük ellenére kicsiknek a hatalmasokat.

De jó lenne így látni magunkat is, hogy az Úr kegyelméből éppen kicsinységünkben vagyunk a legnagyobbak és pöffeszkedésünkben a legkevesebbek.

...

6.

oldal

Örömmel köztetek,
értetek ...

10.

oldal

Ha bajban vagy:
imádkozz.
Ha nem: adj hálát.

14.

oldal

„Csak engedem, hogy
szeressen az Isten”

Liturgikus útmutató

AUGUSZTUS
1
SZOMBAT

LIGUORI SZENT ALFONZ (A hét Szent Makabeus testvér; Szent Eleazar) Jer 26,11-16.24; Zs 68,15-34; Mt 14,1-12 / Az Úr küldött hozzátok, hogy hirdessem ezeket az ígéket

AUGUSZTUS
2
VASÁRNAP

ÉVKÖZI 18. VASÁRNAP (Vercelli Szent Özséb) Iz 55,1-3; Zs 144; Róm 8,35.37-39; Mt 14,13-21 Figyeljetez rám, jöjjetek hozzám, vegyetek és egyetek!

AUGUSZTUS
3
HÉTFŐ

Jer 28,1-17; Zs 118,29-102; Mt 14,22-36 Eltöröllek, mert beszédem engedetlenség volt az Úrral szemben

AUGUSZTUS
4
KEDD

VIANNEY SZENT JÁNOS Jer 30,1-2.12-15.18-22; Zs 101; Mt 15,1-2.10-14 Mivel sok a bűnöd, ezért bántam így veled

AUGUSZTUS
5
SZERDA

(Szűz Mária római főtemploma - Havas Boldogasszony) Jer 31,1-7; Jer 31,10-13; Mt 15,21-28 Örök szeretettel szerettelek

AUGUSZTUS
6
CSÜTÖRTÖK

URUNK SZÍNEVÁLTOZÁSA (ünnep) Dán 7,9-10.13-14; Zs 96; 2Pét 1,16-19; Mt 17,1-9 Ruhája fehér volt mint a hó

AUGUSZTUS
7
PÉNTEK

(Szent II.Szixtus és vértanútársai, Szent Kajetán, Szent Donát) Náh 2,1.3; 3,1-3.6-7; MTörv 32,35-41; Mt 16,24-28 / Hol találók olyanokat, akik részvétellel vannak Ninive iránt?

AUGUSZTUS
8
SZOMBAT

SZENT DOMONKOS Hab 1,12 - 2.4; Zs 9A; Mt 17,14-20 Az igaz ember a hite által él

AUGUSZTUS
9
VASÁRNAP

ÉVKÖZI 19. VASÁRNAP (Keresztről elnevezett Szent Teréz Benedikta) 1Kir 19,9a.11-13a; Zs 84; Róm 9,1-5; Mt 14,22-33 Jöj ki, és állj a hegyre az Úr színe elé!

AUGUSZTUS
10
HÉTFŐ

SZENT LŐRINC (ünnep) 2Kor 9,6-10; Zs 111; Jn 12,24-26 Aki bőven vet, bőven is arat

AUGUSZTUS
11
KEDD

SZENT KLÁRA (Szent Zsuzsanna) Ez 2,8 - 3.4; Zs 118,14-131; Mt 18,1-5.10.12-14 Emberfia, menj el, és hirdetsd ígéimet!

AUGUSZTUS
12
SZERDA

(Chantal Szent Johanna Franciska) Ez 9,1-7; 10,18-22; Zs 112; Mt 18,15-20 Tégy jelt azoknak a homlokára, akik nyögnek búneik miatt!

AUGUSZTUS
13
CSÜTÖRTÖK

BOLDOG XI.NCE PÁPA (Szent Ponciánusz és Hippolitusz, Berchmans Szent János, Boldog Avianói Márk) Ez 12,1-12; Zs 77, 56-62; Mt 18,21 - 19,1 / Én intő jel vagyok számotokra

AUGUSZTUS
14
PÉNTEK

SZENT MAXIMILIÁN MÁRIA KOLBE Ez 16,1-15.60.63; Iz 12, 2-6; Mt 19,3-12 Emlékszem szövetségemre, melyet ifjúkorodban kötöttem veled

AUGUSZTUS
15
SZOMBAT

SZÜZ MÁRIA MENNYBEVÉTELE (NAGYBOLDOGASSZONY) (főünnep) (Szent Tarziciusz) Jel 11,19a; 12,1-6a.10; Zs 44; 1Kor 15,20-26; Lk 1,39-56

AUGUSZTUS
16
VASÁRNAP

ÉVKÖZI 20. VASÁRNAP (Szent Rókus) Iz 56,1.6-7; Zs 66; Róm 11,13-15.29-32; Mt 15,21-28 / Házam minden nép számára az imádság háza lesz

AUGUSZTUS
17
HÉTFŐ

Ez 24,15-24; MTörv 32,18-21; Mt 19,16-22 Ezekiel példa lesz számotokra: ugyanazt csináljátok ti is

AUGUSZTUS
18
KEDD

(Szent Ilona, Szent Klaudia, Szent Rajnald) Ez 28,1-10; MTörv 32,26-36; Mt 19,23-30 Felfuvalkoddál, mert meggazdagoddál, pedig csak ember vagy

AUGUSZTUS
19
SZERDA

SZENT BERNÁT (Eudes Szent János, Tolomei Szent Bernát) Ez 34,1-11; Zs 22; Mt 20,1-16a Szétszóródott a nyájam, és nincs, aki utána járjon

AUGUSZTUS
20
CSÜTÖRTÖK

SZENT ISTVÁN KIRÁLY (főünnep) (Szent Sámuel próféta) Péld 4,10-15.18-27; Zs 65; Ef 4,17-24; Mt 7, 24-29 / Eligazítalak az igazság útján, vezetek az igazság ösvényein

AUGUSZTUS
21
PÉNTEK

SZENT X.PIUSZ PÁPA Ez 37,1-14; Zs 106,2-9; Mt 22,34-40 Lelkemet adom belétek, életre keltelek benneteket

AUGUSZTUS
22
SZOMBAT

SZÜZ MÁRIA KIRÁLYNŐ Ez 43,1-7a; Zs 84; Mt 23,1-12 Az Úr dicsősége bement a templomba

AUGUSZTUS
23
VASÁRNAP

ÉVKÖZI 21. VASÁRNAP (Limai Szent Róza, Benizsi Szent Fülöp) Iz 22,19-23; Zs 137; Róm 11,33-36; Mt 16,13-20 Vállára teszem Dávid palotájának kulcsát

AUGUSZTUS

24
HÉTFŐ**SZENT BERTALAN APOSTOL (ünnepe)**Jel 21,9b-14; Zs 144; Jn 1,45-51
Az alapköveken a Bărăny tizenkét apostolának neve volt

AUGUSZTUS

25
KEDD(Szent Lajos, Kalazanci Szent József)
2Tessz 2,1-3a,14-17; Zs 95; Mt 23,23-26
Isten kezdettől fogva kiválasztott titeket az üdvösségre

AUGUSZTUS

26
SZERDA2Tessz 3,6-10,16-18; Zs 127; Mt 23,27-32
Aki nem akar dolgozni, ne is egyék!

AUGUSZTUS

27
CSÜTÖRTÖK**SZENT MÓNIKA**1Kor 1,1-9; Zs 144; Mt 24,42-51
A Krisztusról szóló tanítás megerősödött köztetek

AUGUSZTUS

28
PÉNTEK**SZENT ÁGOSTON**1Kor 1,18-25; Zs 32; Mt 25,1-13
Mi a megfeszített Krisztust hirdetjük, aki Isten ereje

AUGUSZTUS

29
SZOMBAT**KERESZTELŐ SZENT JÁNOS VÉRTANÚSÁGA**(Szent Szabina) Jer 1,17-19; Zs 70,1-17;
Mk 6,17-29 / Megerősített várossá, vasoszlóppá és ércfallá teszlek téged

AUGUSZTUS

30
VASÁRNAP**ÉVKÖZI 22. VASÁRNAP** (Boldog Ildefonso Schuster) Jer 20,7-9; Zs 62; Róm 12,1-2;
Mt 16,21-27 / Az Úr ígéje csak gyalázatot és gúnyt szerzett nekem

AUGUSZTUS

31
HÉTFŐ1Kor 2,1-5; Zs 118,97-102; Lk 4,16-30
Nem akarok másról tudni köztetek, csak a megfeszítettéről

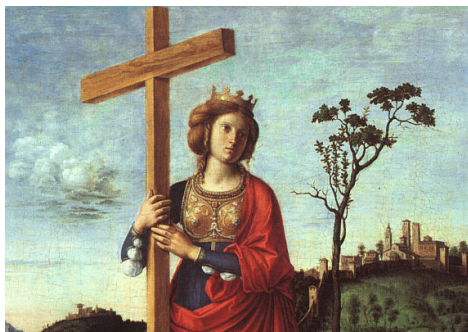
Szent Ilona

Szent Ilona Nagy Konstantin császár édesanyja volt, aki megközelítőleg 250 körül születhetett. Szent Ambrus szerint egy egyszerű vendéglőtulajdonos lánya volt, akit feleségül vett Constantinus Clorus. Miután 293-ban császár lett, elbocsájtotta Ilonát és új, császárhoz illő feleséget választott magának.

306-ban, amikor fia, Nagy Konstantin lépett a trónra, maga mellé vette anyját az udvarba, császárné címmel tüntette ki és szabad kezét adott neki a birodalmi kincstár felett. Ilona császárné élve ezzel a lehetőséggel, utazásai során sok szegényen segített.

Pontos adatot nem tudunk megtéréséről, bizonyos források szerint fia térítette meg, de Szent Ambrus Ilonának tulajdonítja Konstantin császár megtérését. Az biztos, hogy Ilona példás keresztény életet élt, a liturgiákban sokszor egyszerű ruhában vegyült el a hívek között, vagy szegényeket hívott asztalához és saját kezűleg szolgált fel nekik.

326-ban szentföldi zarándokútra indult és a hagyomány szerint ő találta meg a Golgotán Krisztus keresztjét. Erről Aquileai Rufinus a következőket írja egyháztörténetében: "A niceai zsinat idején Ilona, Konstantin édesanyja (...) Jeruzsálembe ment és az ottaniak segítségével kereste a helyet, ahol Krisztus szent

testét keresztre feszítették. (...) Amikor Ilona égi jel alapján rátalált a helyre, eltávolított onnan mindent, ami a pogány kultuszhoz tartozott, és a mélybe ásva (egy sziklaüregben) megtalálta a három keresztet. A megtalálás öröme csak az zavarta, hogy a kereszteket nem lehetett egymástól megkülönböztetni. (...) Az emberi tudatlanság isteni segítségre szorult.

Történt, hogy a város egyik előkelő asszonya megbetegedett és már a halálán volt.

Makariosz jeruzsálemi püspök, amikor látta, hogy Ilona és a vele lévők nem tudják eldönteni, hogy a három közül melyik Krisztus keresztszere, így szólt: "Hozzátok ide a talált keresztszereket, és Isten mutassa meg nekünk, melyik volt az Úré! (...) Mutasd meg azazal, hogy ez a félholt asszony, ha az üdvözítő keresztszere érinti, térjen vissza a halálból az életbe!"

(...) Amikor azonban odahozták a harmadik keresztszert is, az asszony kinyitotta a szemét, fölkelte és sokkal fröngébbben, mint betegsége előtt, járni kezdett. Visszanyerte egészségét és megszaltta Isten hatalmát.

A császárné e jel láttán fogadalmának megfelelően azon a helyen, ahol az Úr keresztszert megtalálta, királyi pompával ragyogó templomot építtetett. (...) "

Ilona 80 éves kora körül, ismeretlen helyen halt meg, testét Rómába vitték.

Szent Ambrus szent emlékezetű nagyszszonyának mondja, ünnepe pedig augusztus 18-án van.

≡ archiv.katolikus.hu/szentek

Összeállította: **Boros Bogárka**

Keresztrejtvény

1. Ez a császár börtönözte be keresztyén nézeteik miatt Szent Perpetuát és Felicitást...
2. Sárkányölő szentünk...
3. Kivel együtt avatták szentté 1622-ben Néri Fülöpöt?
4. Kinek a dédunokája volt Portugáliai Szent Erzsébet?
5. Néri Szent Fülöp legnevezetesebb látomása...
6. Melyik hónapban ünnepeljük Szent György napját?
7. Melyik apácarend kolostorába vonult vissza Portugáliai Szent Erzsébet, amelynek

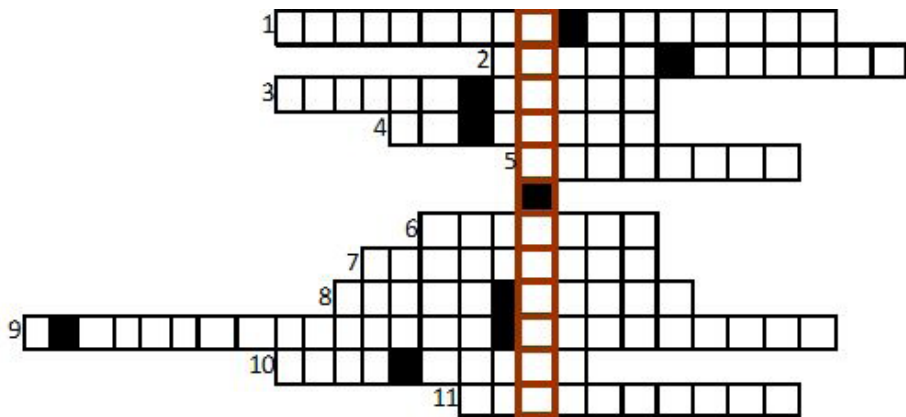
fogadalmát csak halálos ágyán tette le, hogy az ne akadályozza jótékonyágában?

8. Angol szent, aki eredetileg ügyvéd és politikus volt, de nem esküdött fel a VIII. Henrik által alapított egyház követésére, ezért bebörtönözték és lefejezték...

9. Egy híres film, amely bemutatja Néri Szent Fülöp életét és munkásságát...

10. Ez a pápa avatta szentté 1626-ban Portugáliai Erzsébetet...

11. Szent Ilona fiának, az első keresztyén császárnak a neve....

Eleanor H. Porter: Az élet játéka

Számomra a könyvek jelentik a kapcsolódást. Minden elolvasott könyv egy teljesen más világot jelenít meg, minden könyvnek más a tanulsága, minden könyv másként hat az olvasóra. Mert nincs két egyforma könyv, ahogy nincs két egyforma ember sem.

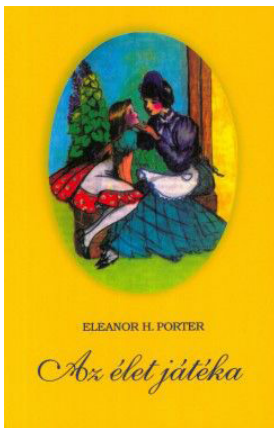
Nemrég ajándékba kaptam Eleanor H. Porter: *Az élet játéka* című könyvét. Ez a könyv olyan dolgot adott számomra, amit szívesen megosztanék másokkal. Egy olyan világ ajtaját nyitotta meg előttem, amelyben az ember pozitívan tud gondolkodni, és másokat is meg tud győzni arról, hogy a szürke felhők mögött vegyék észre az arany színben pompázó napsugarakat is.

A regény főszereplője, Pollyanna, a copfos, szeplős, 11 éves kislány édesanyja halála után nem sokkal édesapját is elveszíti, így édesanyja testvéréhez kerül, hogy a rokonoknál nevelkedhessen fel. A kislány nagynénjének nincs nagyon tapasztalata a gyermekek terén, azonban nem is nagyon törekszik arra, hogy ezen változtasson. A kisaszszony egy komor hölgy, aki nem szereti a rendszertelenséget, illetve az ajtócsapkodást. A kislány számára azonban ez nem a legegyszerűbb feladat.

A kislány, mint minden gyermek, nagyon szeret játszani, szaladgálni és örülni mindennek. A Harrington-kastélyban nagynénje házvezetőnőjével, Nancy-vel, barátkozott össze legjobban, így vele osztotta meg először folytonos boldogságának titkát: az örömjátékot. Ezt a játékot édesapja tanította neki, hogy mindig boldog lehessen. Szegények voltak, holmijuk nagy részét missziós hordókból kapták. Így egy alkalommal, amikor a kislány egy babát szeretett volna, viszont a hordóban csak egy pár mankó érkezett, Pollyanna igencsak elkeseredett.

Édesapja ekkor magyarázta el neki az örömjátékot.

Az egész játék arról szól, hogy minden élet-helyzetben meg kell keresni a legpozitívabb dolgot és örülni kell neki. Így tehát a kislány elkezdett játszani. Saját bevallása szerint eleinte nehezen ment neki, de kezdett belemelegedni és édesapja halála után is folytatta. A játék „szabályainak” elsajátítása után rájött, hogy tud örülni annak, hogy mankók érkeztek a missziós hordóban.

Már jó ideje nagynénjénél élt, és sok mindenkit megtanított játszani, amikor váratlan fordulat következett be az életében és elkeseredetten jött rá, hogy lehet, ebben a helyzetben már nincs aminek örüljön. Sok minden-

kin segített és ez minden bizonnyal meg fog térülni.

Minden korosztály számára érdekes és tanulságos lehet ez a könyv, mert mindenkinek szüksége van arra, hogy csak a jó dolgokat lássa meg az életben, mert a negatív beállítottság nem vezet jóra, csak kevesebbek leszünk tőle.

Vitos Viktória

Az imaapostolkodás szándékai

Imádkozunk mindazokért, akik a tengeren dolgoznak és a tengerből élnek, köztük a tengerészekért, halászokért és családjukért.

Örömmel köztetek, értetek...

Amikor hivatásomról kell beszélnem, Jeremiás próféta jut eszembe. Mert amikor meghívja az Úr, és azt mondja Jeremiás, hogy én csak gyermek vagyok, nem tudok beszélni, az Úr azt válaszolja: *mielőtt megszülettél volna, már az anyaméhben ismertelek, és eleve arra rendelték, hogy az én prófétám legyél, az én szolgám légy...*

Tetszik ez a párbeszéd: gyermek vagy, de ne mondd azt, hogy gyermek vagy, és hogy én nem tudok beszélni, de küldelek és melletted vagyok... Én is ugyanúgy vagyok, mint Jeremiás próféta. Gyermekkoromban nagyon gyenge voltam: gyenge tanuló, az emberek nem bíztak bennem. Amikor kérdeztek, mi szeretnék lenni, és nagy nehezen kimotyogtam, hogy pap, mindenki kikacagott. Ha te pap leszel, akkor én pápa – ilyeneket mondogattak. Mégis, kialakult a hivatásom, és ebben az első a csoda, ami meghatározza az én létemet. Mert amikor megszülettem, édesanyám a kórházban hagyott, és ott súlyos betegségem volt. Az orvosok, amikor rám néztek, azt mondták, ezen a gyermeken már csak a csoda segíthet. És ott hagytak engem. Ha megéri a holnapot, a holnapután, akkor az jó lesz... Hát megéltem a holnapot, a holnapután, és így kerültem el nevelőszülőkhöz.

A második, ami nagyon fontos pont volt az életemben, így tudnám röviden összefoglalni: „rám nézett, és megkönyörült a szíve rajtam”. Azért idézem fel ezeket a kis történeteket, mert ezekből tevődik össze az én életem, az én hivatásom. Ott voltam három évig egy családnál, de nem maradhattam tovább, kellett volna mennem gyermekotthonba. Ezt mindig elmesélik: ott ültem egy sarokban, bejött egy külföldi asszony, rám nézett, megsajnálta, s azt mondta, hogy ennek a gyermeknek szerezzenek nevelőszülőket. Ő tud támogatni, hogy ne kallódjak el. Így alakult, hogy próbáltak nevelőszülőket keresni. Őt család, öt szülő nézett meg engem, egyiknek se keltem. Nagyon csúf, vézna voltam.

Aztán mindig jött hozzánk egy asszony tejért. Én nem tudtam semmit, hogy engem visznek el. Odafutottam hozzá, ott ült a konyhában a széken, s megkérdeztem tőle: Néni, mikor viszel el engem? Azon a napon nem a tejet vitte, hanem engem... Elvitt, felnevelt, és a mai napig is ez a család egyengeti utamat. Berszán Vilma néninek hívják, Csíkbánkfalván, anyum most 74 éves. Így alakult tovább az életem.

Természetesen kicsi gyermekként én is papoztam, miséztem. Megvoltak azok a jelek kicsi koromban. Először a pap fogalommal akkor találkoztam, amikor

így miséztem gyermekként, átjött a szomszédasszony, és megkérdezte anyumat, hogy ugyan biza maguknál milyen pap van, ki prédikál. Ó, hát ez csak Ottó! S akkor mondták, hogy ebből a gyermekből biztos pap lesz. De I–VIII. osztályban nagyon gyenge tanuló voltam. Évet nem ismételtam, de buktam kétszer is. Hittem, hogy pap akarok lenni, de nem volt fenekem, hogy leüljek, nem tanultam egyáltalán. Hetedik osztályban elkezdtem gondolkodni, hogy hoppá, kellene valamit kezdenem az életemmel. Ám hetedik végén volt egy váltás: az ének. Egy nap volt a felvételi Gyimesfelsőlókra a teológiára és a művészeti líceumba. Én a művészetit választottam. De nem sikerült a felvételem, és így Berszán Lajos atyához kerültem. Berszán atya nagyon fontos, kulcsfontosságú szerepet tölt be az életemben. Nyolcadik osztály után egyből jött, segített, támogatott, hogy tudjak beiratkozni. S itt a cigányságomnak, nemzetiségemnek máris „hasznát vettük”, mert úgy voltam felvéve (ugye, van két szabad hely) mint cigány.

Ekkor szembesültem azzal, hogy várjál, mert ugye még cigány is vagyok. Eddig nem foglalkoztam annyira ezzel.

Amikor felvételt nyertem az Árpád-házi Szent Erzsébet Római Katolikus Líceumba, olyan nevelést kaptam, amely tényleg felkészített a teológiára. Lelkileg, fizikailag, külsőleg, mindenféle szempontból. Hálás vagyok az embereknek. Ott megkaptam minden tiszteletet. Az érettségi jól ment, sikerült, utána a teológiára felvételiztem. Az érettségi nagyon érdekes volt. Mi mindig a második tételre koncentráltunk az osztálytársammal, amikor kellett írni. Szent II. János Pálra koncentráltam. Amikor jött az érettségi románból, le kellett írni a példaképünket. Arra megkaptuk a maximális pontszámot, ez mennyei erő volt. A lényeg: ezen kis történetekből tevődik össze az én hivatásom. Ha visszatekintek, akkor megértem nagyjából, hogy mit akar az Úr.

Szeminárium... Életem formálójá volt ez a hét év. Hat év a szemináriumban, egy év gyakorlat. Hálát adok a Jóistennek, hogy nagyon jó előjáróim voltak. Különösen a jelenlegi Rektor atya, aki felismerte bennem a papot. Egyszerre érkeztünk, és végig kísért ezen a hat éven. Ebben a hat évben voltak nehéz idők is, de ugyanakkor szép idők is. Mindent Isten kegyelmének számítok be. Közvetlenségemből kifolyólag, minden tanárral megkaptam a közös hangot, mely által tanulhattam is mindenkitől. Biztos, hogy szeretettel viszek magammal minden tanárom tulajdonságából egy szeletet. A hat év megtanított arra, hogy gyengeségeimet felismerjem, és ezeket a gyengeségeket, tanárain segítségével a háttérbe szorítsam. Az elmúlt hét év számomra HÁLA!

Jelmondat... Márk evangéliumából választottam azt a részt. „Amely Jézus Krisztus földi életének munkaprogramját is összefoglalja. „Nem az egészségeseknek kell az orvos, hanem a betegeknek. Nem az igazakat jöttem hívni, hanem a bűnösöket” (Mk 2,17)

Ez a Jelmondat, szentírási rész magáért beszél. Rájöttem arra, hogy e programterv nélkül nem lehet elindulni. Fontos a betegek és bűnösök pasztorálása. Vagyis azok pasztorálása, akikhez kevésbé fordulunk. Lehajolni a szegényhez és beteghez nagy dolog, de fontos is. Persze én is lehetek az a beteg és a bűnös, akit Jézus Krisztus meghív. Egyet biztosan tudok. Jézust követve meg kell tennünk mindent annak érdekében, hogy azokat az embereket akik eltávolodtak az egyháztól, visszavezessem Jézus segítségével az örök élet vízének forrásához. Jelmondatom így nyer valóságot.

Kihelyezés... Hálás vagyok annak is, hogy Gergely érsek atyánk, első szolgálati helyemül a ti egyházközségeket választotta ki, Csíkszentkirályt. Azt a helyet, ahol három fontos jellemző szépíti és értékesíti e települést. Az első természetesen az Istennel való kapcsolat, a vallásosság. Második a népi hagyományok, a tánc. Harmadik pedig a természeti kincsként ismert ásványvíz. Igen. E három jellegzetesség, valóság által válik értékévé székely közösségeket. Örömmel és szeretettel vettem tudomásul Érsek atya döntését. Hívatásom, tehetségem és odaadásom szerint szeretnék titeket szolgálni, és tudatosítani azt, hogy elsősorban segédlelkész vagyok, vagyis a ti Lelkészetek. Én hiszek abban, hogy az Istentől kapott örömhírt minden korosztálynak, generációnak át tudom adni. Ehhez kérem továbbra is imáitokat.

Kedves Csíkszentkirályi szeretett testvérem, mindenképpen hálásan köszönöm, hogy a te imád által is ott állhatok az oltár szolgálatánál. Hála!! Isten fizesse meg bőségesen neked!! HÁLA!

Imádkozzatok továbbra is papi és szerzetesi szolgálatért, mert az aratnivaló sok, de a munka kevés... Mindenkinek mindenért HÁLA!

Kalányos Ottó
segédlelkész

Szent István király

Szent István király ünnepén szívesen ünneplünk, megemlékezünk, az államalapításról, a király végtelen és nagy bölcsességéről, de vajon, ez a végtelennek és magasztosnak tűnő példa, hogyan tükröződik vissza az életemben? Sajnos, gyakran megmarad az ünnep megszokott szintjén, népszokás, szentmise, agapé, aztán újra vissza a mókuserékbe, az ádáz küzdelembe, a harcba. Újra felpattanunk életünk biciklijére (felfele lépünk, lefele taposunk) és magunk mögött hagyjuk Szent István tanításait.

Sokszor elcsodálkozom, nézem népünket és lehajtott fejjel, csendben kérdezem: valóban erre tanított a mi királyunk? Elszorul a torkom és szégyenérzet környéke: csak ennyi maradt volna? A büszkeség, a felszínes öntudat, hazafias rigmusok hangoztatása? Hol van a hit, az a mélyen gyökerező vihart kiálló, Istenben kapaszkodó, mély, öntudatos, szívből fakadó szokások béklyójától mentes hit? A hit, amely cselekedni késztet, amely mentes önös szándékaink csalfa utcáitól, az a hit, amely Krisztusra mutat és követésre szólít. Ma úgy érzem, haldoklik. Ott lóg kifeszítve templomainkban a kereszten. Meztelen, ruhátlanul, a csak azért is elmondott imáinkkal körülvéve, magára hagyottan, mert biza – biza előfordul, hogy a kimondott szóból hiányzik a szív. Tudjátok, egyre erősebben dolgozik bennem a gondolat, hogy elmondjam, Királyunknak van és királyunknak volt egy álma, és ez a két álom megegyezett.

István királyunk hitte, hogy békére van szükségünk, hogy a kereszténység erőt és tartást ad az életünknek, tudta és szentül hirdette, hogy a hit nem árnyékolja be népünk egységét, hanem segít abban, hogy kultúránk, saját zsenialitásunk ki tudjon bontakozni. A varsói gettóban található felirat írójával együtt vallom: „Hiszek a napban, akkor is, ha nem látom, hiszek a szeretetben, akkor is, ha nem érzem, hiszek Istenben akkor is, ha nem „tapasztalom” meg”.

Érzem hogy a jövő szorongással tölt el minket, mivel nem tudjuk mi vár ránk.

Félünk a holnaptól, szorongunk attól, hogy nem fog beteljesülni vágyunk, munkánk, szeretetünk, amit adtunk és kapnunk kell. Tudjátok a hit nem más, mint bizalom a bennünk élő Krisztusban, aki eltölt minket, aki nélkül nem léteznénk, nem élnénk, nem szeretnénk. Ezt cselekedte a mi első királyunk.

Szent István életvitele és érneyei érvényes példát nyújtanak a felelősségre, az igazságra, a határozottságra és az önmérsékletre, de egymás értékeinek megbecsülésére is. Becsüljük meg egymást, ne sajnáljuk a fáradtságot, hogy megismerjük és megtanuljuk a kölcsönös tisztelet és szeretet nyelvét.

Ennek kell áthatnia az életünket. Krisztus arcát kell felfedeznünk minden emberben! Anyagi gondokkal küzdő, beteg, magányos, szomorú, tanácstalan vagy egy elhibázott élet után újra talpra állni akaró embertársainkat észre kell vennünk és személyesen is segítenünk kell szívvel és értelemmel, bölcsen és nagylelkűen. Cselekvő szeretetünket meg kell tapasztalnia a közvetlen környezetünknek: családjunknak, szomszédainknak, közösségünknek. Ennek a nagylelkű szeretetnek a bátor döntése az életre szóló házasságban való elköteleződés és a családalapítás, a gyermekek elfogadása és gondos nevelése, de az idősek és a problémákkal küzdők szerető támogatása is.

Imádkozunk ne szóval, hanem szívvel, ismerjük fel a veszteségekben és a bukásokban is Isten gondviselő szeretetét, amely erőt, példát, közösségteremtő, mély emlékezőst ajándékoz nekünk.

A királyunk álma és a saját hitünk csak rajtunk áll vagy bukik, nem a másikon hanem rajtam. Életem tragédiái csak akkor válnak drágakövé, ha elkezdek emlékezni és cselekedni.

Máriának ajánlott nép vagyunk, ez pedig nem a felsőbbrendűséget, hanem a szolgáló szeretetet indítja el bennünk.

Merjem elhinni, hogy nem a történelem véletlen, múltó jelensége vagyok, hanem olyan ember, aki joggal bízhat Isten gondviselő szeretetében. Királyunktól ne a pompát, a dicsőséget tanuljuk el, hanem mindazt, amit ő is eltanult egy másik Királytól, akit tövissel koronáztak. Imádkozzunk hazánkért, népünkért és önmagunk lelki megújulásáért!

Marci pap

Búcsú

Bizonyára mindannyiunk számára ismerős a „búcsú” kifejezés. Búcsúkra járunk minden évben (pl. csíksomlyói pünkösdi búcsú), sőt nálunk is ez történik augusztus hónap folyamán, amikor két templomunk (Szent István templom és a bűdösfürdői Szűz Mária királynő templom) búcsúját ünnepeljük, amelynek a lényegét csak a Szentmisében látjuk, az azon való részvételben. Azonban a búcsú teljesen mást jelent.

A búcsú a bűnbánat szentségében már fölloldozást nyert bűnért járó, ideigtartó büntetés elengedése.

Az Egyháznak Krisztustól kapott oldó-kötő hatalma van, amely vonatkozik a bűnök alóli fölloldozásra, viszont a bűnök megbocsátása után visszamaradnak bizonyos ideigtartó büntetések, amelyek alól egy engedélyezett búcsúval fölloldozást lehet nyerni.

Az Egyház úgy engedélyez búcsút az élőknek, hogy lelki hatalmával elengedi a büntetéseket, mert a hívők az Egyház joghatósága alá tartoznak. A megholtak mivel már nem tartoznak e joghatóság alá, ezért az Egyház csak könyörög Istenhez azért, hogy engedje el az ők büntetéseiket, vagyis hogy megszabaduljanak a tisztító tűztől. Mindezt pedig azért teheti meg az Egyház, mert rendelkezik Krisztus és a szentek kifogyhatatlan kincstárával és erre mindig hivatkozhat.

Kétféle búcsút különböztetünk meg: részleges és teljes búcsú. A részleges búcsú csak részlegesen engedi el a büntetéseket, míg a teljes búcsú a teljes büntetést engedi el.

A búcsúnyerés feltételei a következők: Részleges búcsúért: Szükséges a kegyelem állapota, vagyis ha súlyos bűnünk van, akkor szentgyónást kell végezni, a szándék arra, a részleges búcsú elnyerésének a szándéka, az előírt ima vagy cselekmény elvégzése.

Teljes búcsúért: Kegyelem állapota, szentáldozás a búcsú elnyerésének napján, a teljes búcsú elnyerésének szándéka, minden bűntől való mentesség és bűnhöz való ragaszkodástól, ima a Szentatya szándékára: Mi Atyánk, Üdvözlégy, Hiszekegy, és előírt ima vagy cselekmény elvégzése.

lexikon.katolikus.hu/B/B%C3%BACs%C3%BA.html

www.engesztelok.hu/irasok-tanulmanyok/

114-a-bucsunyeres-feltetelei

Összeállította: Lestyán László

Keresztség

Szeretettel köszöntjük egyház-községünk új tagjait:

**Csiszér Gréta
Ravasz Dorka
Gábor Blanka
Blaga Zea Johanna
Péter Léta**

Elhunytjaink

Az Örök Világosság fényeskedjék nekik, nyugodjanak békében!

**Szásznika Magdolna
Balló Imre
Kovács Miklós**

Ha bajban vagy: imádkozz. Ha nem: adj hálát.

Mindannyian éreztük már azt, hogy (legyen szó akármiről) ez túl sok volt, igazán vége lehetne már. Hogy valaki elvégezhetné ezt a munkát, amúgy sem az én feladatköröm lenne igazából. Érezhettük azt, hogy sehol sincs nyugtunk: se munkahelyen, se iskolában, sem pedig otthon. A barátokkal sem olyan már a bandázás, nem érezzük magunkat olyan szabadnak. A legközelebbi emberekkel is megromolhatott a kapcsolatunk, akár mennyire is próbáltunk tenni ellene.

Ilyen helyzetekben kérdezzük meg magunktól: mitől van ez? Miért nem tudom úgy elfogadni és élvezni az életem, ahogy van?

A választ saját magunkban találjuk meg. Ahhoz, hogy jelen tudjunk lenni minden pillanatban, és élvezni is tudjuk, a legnagyobb dolog, amire szükségünk van az az, hogy teljes mértékben békében legyünk önmagunkkal. Tudnunk kell, hogy kik vagyunk mi, mit szeretünk, mit akarunk, és milyen céljaink vannak. El kell tudnunk fogadni magunkat úgy, ahogy vagyunk, úgy külsőleg, mint belsőleg. Ha egyedül nem megy, akkor ne féljünk segítséget kérni, mert már csak az, ha elmondhatjuk valakinek, óriási segítség tud lenni.

Próbáljuk meg elfogadni azt a csodálatos tényt, hogy mi mindannyian Isten gyermekei vagyunk, akiket mindennél jobban szeret. Ki más lenne képes feláldozni a saját fiát ezért az emberiségért?

Adjunk hálát azért, amink van, hiszen sokunknak nem adatott meg: tető a fejkünk fölött, meleg étel, szerető család, barátok, és még sorolhatnánk. Próbáljunk meg örülni annak, amink van. Ne akarjunk mérték nélkül, folyamatosan egyre többet és többet.

Nem azt mondom, hogy ne fejlődjünk, csak azt, hogy ne legyünk kapzsik. Találjuk meg az egyensúlyt a nagyravágás és a tényleges szükségleteink között. Egyszer úgyis mindent itt hagyunk, hiába van annyi mindenünk, csak azt visszük magunkkal, amit a lelkünkben gyűjtöttünk össze.

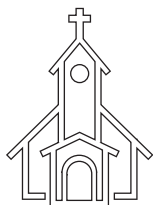
Tudatosítsuk azt, hogy Isten mindig velünk van: ha problémánk van, döntés előtt állunk, vagy csak nagyon stresszesek vagyunk, forduljunk hozzá, és higgyünk abban, hogy ő meghallgat, segít nekünk.

Isten egyetlen dolgot szeretne számunkra: a legjobbat. Rajtunk áll, hogy mi elfogadjuk-e ezt, és Vele együtt élünk, vagy figyelmen kívül hagyjuk, és egész életünkben küszködünk önmagunkkal.

Cseke Mónika

Ünnepeink

- AUG. 6. URUNK SZÍNEVÁLTOZÁSA
- AUG. 15. SZŰZ MÁRIA MENNYBEVÉTELE – NAGYBOLDOGASSZONY
- AUG. 20. SZENT ISTVÁN KIRÁLY – FŐEGYHÁZMEGYÉNK ALAPÍTÓJA
- AUG. 23. BÚCSÚ – CSÍKSZENTKIRÁLY EGYHÁZKÖZSÉG BÚCSÚ ÜNNEPE.
(SZENT ISTVÁN KIRÁLY TISZTELETÉRE)
- AUG. 30. KORTÁRS TALÁLKOZÓ – 40 ÉVESEK KORTÁRS TALÁLKOZÓJA
- AUG. 30. BÚCSÚ – BÜDÖS-FÜRDŐ BÚCSÚ ÜNNEPE
(SZŰZ MÁRIA KIRÁLYNŐ TISZTELETÉRE)

Mi így éljük meg

Nagyon gyakran szójuk meg vagy ítéljük el a másik ember viselkedését, anélkül, hogy elgondolkodnánk annak a miértjén. Az a helyzet, hogy ez a templomban, a vallási életünkben sincsen másképp. Arra hívnék meg mindenkit, hogy egy kicsit gondolkozzunk közösen!

Sokan vagyunk és sokfélék, éppen ezért a hitünket sem egyformán éljük meg. Ez függ attól, hogy mit hozunk a családjunkból, milyen mintákat láttunk gyermekkorunkban, hogy neveltek, hogy viselkedtek akkor az emberek. Az utóbbi pár tíz évben pedig rengeteget is változott körülöttünk a világ, a társadalom, az elvárások. Manapság mindenkinek joga és lehetősége van a saját ideológiája szerint megélni a hitét. Mi csak azt látjuk, amit kifele mutatnak, viszont az a fontos, ami az emberben belül van.

Mi is lehet abban az emberben, aki ... ?

Aki eljár templomba, de nem a nagy könyv szerint él, aki hisz Istenben, de nem jár el templomba, aki fiatalként felvállalja a hitét, aki ateistának tartja magát, aki nem katolikus vallást gyakorol, aki vallásosnak tartja magát, de válogat a törvények között, és a többi. Szeretném, hogy gondoljuk át a különböző nézőpontokat, és hogy lássuk meg magát az embert.

Fiatalok gondolatai nyomán

Fiatalok vagyunk, igen. Attól, hogy keveset láttunk az életből, sokunk számára lehet jó ismerős a Mennyei Atya. Mi is imádkozunk a magunk módján, nem föltétlenül a rózsafüzért morzsolgatva, de hiszem azt, hogy imádság, amikor segítünk egymásnak, imádság az, ha jól tanulunk, imádság, amikor szüleinknek, nagyszüleinknek segítünk, imádság, ha ráköszönünk egy ismeretlenre, imádság tud lenni egy őszinte kacagás.

Fiatalok vagyunk, igen. Nem veszünk minden alkalommal inget, szoknyát, öltönytadrágot. Jövünk rövidnadrágban, egyszerű trikóban, nem takarjuk el a vállainkat. Van, hogy nem öltözünk ünnepélyesen, jövünk háztizsákkal. Viszont az a fontos, hogy jövünk.

Szeretjük a változatosságot, szeretjük a mozgalmas dolgokat, szeretjük a gitáros miséket. Nem félve megyünk a templomba, nem zavar, hogyha nincsen csend, szeretjük, ha a kicsi gyerekek ide-oda szaladgálnak. Fiatalok vagyunk, igen, szeretjük, hogyha pezseg az élet. Ezzel pedig nincs semmi baj.

Sok dologban másképp gondolkozunk mi, modern fiatalok, mint az idősebbek. Egy gyakori jelenség, hogy az emberek feszélyezettek, merevek a templomban. Persze, nyilván vannak dolgok, amiket illik betartani és megadni a tiszteletet az Isten házában, viszont nekem a személyes véleményem az, hogy ebben a házban mi is otthon kellene, hogy érezzük magunkat.

Hiszem azt, ahogyan mi, fiatalok rengeteg dolgot tanulhatunk az idősebbektől, úgy talán ők is tanulhatnak tőlünk valamit. Nem a viselkedést magát, csak a fiatalos lendületet, az energiát, a pezsgést. Templomba nem azért megyünk, hogy dohosodjunk ott egy órát, hanem Istennel találkozni. Amikor egy kávéra megyünk be valakihez, akkor vajon karót nyelve elsonyorogjuk az időt? Ha ott nem, akkor a Jóistennél miért? Merjük vállalni azt, akik vagyunk, mosolyogjunk, mocorogjunk, sírjunk, énekeljünk bátran! Legyen tényleg otthonos.

Gergely Anna

A favágó

éges-régen élt egyszer egy öreg favágó a fiával. Nagyon szegények voltak, de volt egy csodaszép, hófehér lovuk. Mindennap elment a két férfi az erdőbe, tüzelőfát szedgettek, majd fillérekért eladták a faluban. A falu népe a fejét csóválta ezen. „Öregapám” – mondogatták neki: - Miért nem adod el a lovadat? A gróf egy vagyont ígért érte. Úgy élhetnél a fiaddal, mint egy fejedelem.

- Reménytelen ezekkel az emberekkel. Mindig ugyanazt fújják” – gondolta az öreg magában. - Ez a ló több, mint egy állat – hangzott mindig a válasza. - Ő a barátom. Mondjátok meg, hogy adhatnám el a barátomat?

- Jól van – felelték a falubeliek, de egyszer majd ellopja valaki a lovadat. Akkor aztán sajnálhatod majd.

És valóban: egy reggel nem volt ott a ló az istállójában. Az öregember és a fia mindenütt keresték, de nem találták meg.

- Látod, nekünk volt igazunk! – csúfolták a falubeliek. - Valaki ellopta a lovadat. Jobb lett volna, ha ránk hallgatsz, és megszerezted volna a pénzt, amíg megvolt rá a lehetőség. A saját ostobaságod változtatta átokká azt, ami áldásodra lehetett volna!

Az öregember csöndesen így felelt:

- Hogy áldás-e vagy átok, nem tudom megítélni. Csak annyit tudok, hogy a ló ma nincs az istállóban.

Néhány nap múlva visszatért a ló egy egész sereg vadlóval együtt. A falu népe teljesen elképedt, és gratulált az öregnek a nem remélt „szerencséhez”.

- Mégiscsak neked volt igazad, öreg – mondták. - Nem kellett volna olyan elhamarkodottan ítélnünk. Amit átoknak gondoltunk, áldásnak bizonyult. Egy egész vagyont szerezhetsz ezekből a lovakból!

Az öreg favágó értetlenül rázta a fejét:

- Hát már soha nem fogják föl ezek az emberek?

Hogy áldás-e vagy átok, nem tudom megítélni. Annyit tudok csak, hogy újra itt a lovam, és tíz vadlovat hozott magával.

Néhány nap múlva a favágó fia eltörte mindkét lábát, miközben a vadlovakat akarta betörni.

A falu lakói újra elámultak az öreg bölcsességén.

- Most is neked volt igazad – vélekedtek. - Amit mi áldásnak tekintettünk, arról kiderült, hogy átok. Most ágyban fekszik a fiad, és arra sem képes már, hogy veled menjen.

Mély sóhajjal válaszolt a favágó:

- Hát már sohasem lesztek bölcsőbbek? Hogy áldás-e vagy átok, nem tudom megítélni.

Csak annyit tudok, hogy a fiam mindkét lábát eltörte.

- Hogy milyen bolond ez az ember!’ – gondolták a falubeliek, és otthagyták.

- Hát nem látja, hogy mi a baj?

Néhány nap múlva a király hadat üzent egy másik országnak, és az összes falubeli fia bevonult. Volt miért panaszkodnia és sírnia a falu népének, amikor látták, hogy a fiaik szép rendben menetelve otthagyják őket.

- Biztosan elesnek a fiaink ebben a gonosz háborúban – jajveszékelték. - Sohasem látjuk viszont őket! Milyen szerencse hogy a fiad eltörte a lábait! Amit átoknak tartottunk, végül áldásnak bizonyult!

Az öreg újra csak a fejét rázhatta. Türelmesen megpróbálta elmagyarázni nekik:

- Hogy áldás-e vagy átok, nem tudom megítélni, csak azt tudom, hogy a ti fiaitok bevonultak a háborúba, és az enyém itthon maradt. Egyedül Isten tudja, hogy végül mi lesz mindezekből.

(Elizabeth Mittelstädt)

 www.irgalom.hupont.hu/46/tanulsagos-tortenetek#ixzz6SF9H3Stg

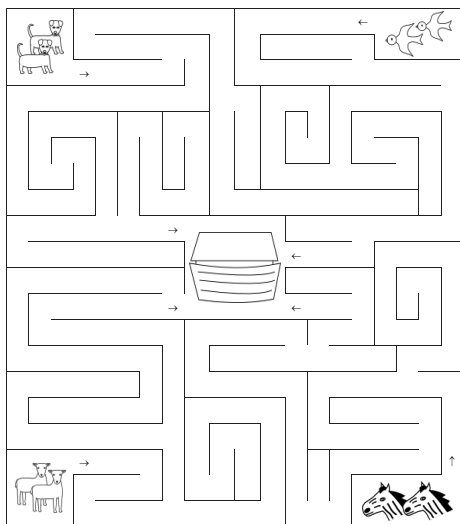

Titkos ABC rejtvényük megfejtése egy bibliai közmondás, ami kapcsolódik a fenti történethez. Mindenki hallotta már ezt a közmondást, aminek az eredete a Példabeszédek könyvében található: (Péld 10,19) Ha a mostani életünket átokként éljük meg, gondoljunk arra Isten képes azt is áldássá tenni. Bízunk benne!

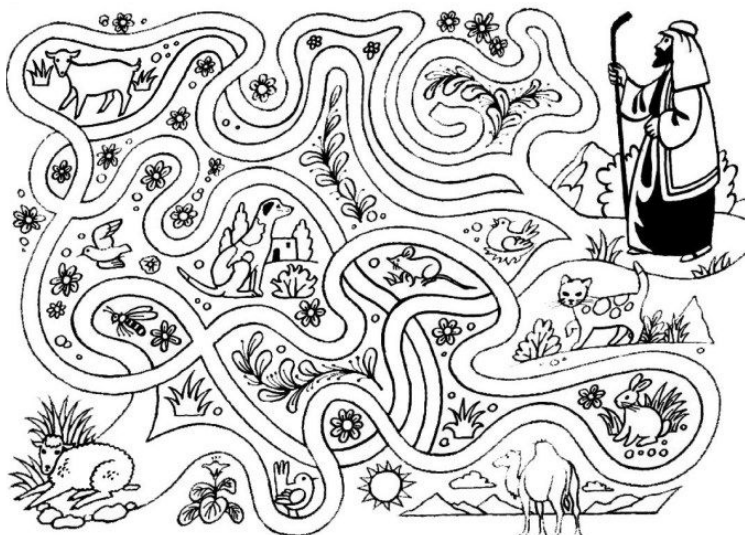
☞	↑	♂	♂	♂	♂	♂	↑
A	Á	B	C	CS	D	E	É
↗	♂	♂	♂	♂	♂	♂	♂
F	G	GY	H	I	Í	J	K
●	●	○	■	■	□	◊	◊
L	LY	M	N	NY	O	Ó	Ö
↖	□	□	♦	♦	♦	♦	♦
Ő	P	R	S	SZ	T	TY	U
□	✓	✱	✱	✱	✱	✱	✱
Ú	Ü	Ú	V	Z	ZS		

•	□	♂	♂	♂	♂	♂	♂	♂	♂
•	□	♂	♂	♂	♂	♂	♂	♂	♂

Vezesd Noé bárkájához az állatokat, színezd más-más színnel az állatok útvonalát!

A jó pásztor az elveszett bárányt keresi. Melyik úton találja meg?

Összeállította: Gábor Enikő és Vitos Kinga
óvodapedagógusok

„Csak engedem, hogy szeressen az Isten”

Kedves olvasó, együtt jártuk be és ismertük meg lépésről lépésre, egyre jobban az Eucharisztia fogalmát, valamint a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus történelmét, alapjait, szimbólumát stb. Megvan már az elméleti tudás, az alapot letettük. A terméshez is nem elég tudnunk, hogy hogy és mikor kell a búzát elvetni, azt ténylegesen meg is kell valósítani. Megszántani a földet, elvetni a magot, gondoskodni róla, figyelemmel és következetesen. Imádkozni az Istenhez, hogy hozzon bő termést, majd a munkánk során kapott bő termést learatni.

Most ezen alkalommal arra hívlak meg, hogy az eddig szerzett tudást formáljuk át cselekedetekké. Ahhoz, hogy az első lépést megtegyük Túrmezei Erzsébet: Ha nem teszek semmit sem című verse lesz segítségünk. Lépünk hétről hétre. Minden hétre jut egy versszak. Első héten olvassuk el az elsőt és ízelgessük minden sorát, szavát és gondolatát, és ehhez teremtsük is meg a megfelelő légkört, hogy igazán be tudjuk engedni az Istent.

Most nem sietek,
most nem rohanok,
most nem tervezek,
most nem akarok,
most nem teszek semmit sem,
csak engedem, hogy szeressen az Isten

Már az első hét, elcsendesedésének megtagasztalása is komoly kihívás lehetett, de a második hétre szánt szakasz is igazi kihívást tartogat.

Most megnyugszom,
Most elpihenek,
Békén, szabadon,
Mint gyenge gyerek,
És nem teszek semmit sem,
Csak engedem, hogy szeressen az Isten

Sokszor mondjuk azt egymásnak, amikor valaki feszült, ideges, problémákkal küszködik, hogy csak nyugalom. Ez pedig nem könnyű. Nincs kapcsoló hozzá. Most bekapcsolom, most kikapcsolom és kész. Viszont, ha van egy tudatos döntés bennünk, most megnyugszom, egy elhatározás, az egy jó indulás. Mi az a tevékenység, hely, személy, aki ebben a segítségére lehet? Keresd meg.

Ugyanakkor ebben, az is van, hogy ideges vagyok. Megnyugszom, megpihenek és ezért egyfajta béke és szabadságérzés tölt el, ha csak egy pillanatra is. És ezért nem teszek semmit. Ha valaki felmérget, megbánt, lehet ordítanál rá, vagy háromszor vernéd vissza rajta, de akkor abban a pillanatban, ha nem teszel semmit sem, csak engeded, hogy szeressen az Isten, gazdagabbá válsz. És ez sokkal nehezebb feladat, mint az előző heti, ahol az elcsendesedésben kerested az Istent.

Mondhatnánk azt is, hogy az első két hét az a föld előkészítésének és a magvak vetésének a hete volt, a harmadik héten már kezd beérni a termés. Viszont ahhoz, hogy bő legyen a termés, a gondoskodást kitartóan kell folytatni.

S míg ölel a fény,
és ölel a csend,
és árad belém,
erő, győzelem...
ha nem teszek semmit sem
csak engedem, hogy szeressen az Isten.

Vagyis, ha tudsz időt szánni, arra, hogy elcsendesedj, nyugalomban, önmagaddal és másokkal, ha nem is mindig, de néha. Rácsodálkozva Isten alkotásaira, legyen az embertársad, egy gyermek, egy fűszál, egy érintés, egy mosoly (mindenki másban fedezi fel Istent), akkor ölel a fény és a csend, és árad beléd a győzelem. Ez is egy ima, amely által engeded, hogy szeressen az Isten. Már három hete tartasz ki és engeded be az életedbe, tudatosan, akarva.

A negyedik héten már a szüret ideje van.

Hiszem azt, ha figyelmes vagy, akkor meglátod előző hetek gyümölcsét.

Új gyümölcs terem,
másoknak terem,
érik csendesen,
erő, győzelem...

ha nem teszek semmit sem,
csak engedem, hogy szeressen az Isten.

Egy olyan gyümölcs terem, ami nem a te dicsőségedre szolgál, de szolgál a családnak, a szomszédoknak, a munkatársadnak, barátaidnak. Akik a csendjeid által, ameddig te nem tettél semmit, gazdagodtak a legtöbbet. Mert engedted, hogy szeressen az Isten. Isten szeretete tudja megmutatni, hogy merre járj, mit tegyél.

Az ő szeretete által gyarapodhatunk az eucharishtiában is, valamint az eucharishtiában tapasztalhatjuk meg az ő szeretetét is. Négy hétre, négy szakasz, aminek a célja, hogy kiüresítve magunkat a nehézségeinktől, problémáinktól és minden negatív dologtól, be tudjuk engedni Istent, hogy ő töltsen fel ezt az üres tartályt, és ezzel a tartállyal tudjunk egy újabb órának, napnak, hétnek, hónapnak nekikezdeni.

És azt hiszem, végül is a negyedik hét végére, ebbe a „nagy semmittevésben” tettük talán a legtöbbet.

Köszönöm, hogy együtt jártunk ebben a négy hétben, és együtt engedtük, hogy szeressen az Isten.

Nagy-Kercsó Katalin

Értékes vagy!

Gondold csak végig: kaptál egy családot: édesanyát, édesapát, gyermekeket, testvért, hitvestársat az Istentől.

Napjaink legfőbb problémája megfelelni minden téren a külvilágnak, mások elvárásainak. Ha nem tudjuk elfogadni embertársunkat olyannak amilyen, hosszú évtizedeken keresztül csak fájdalmat, bánatot fog okozni. Nem lenne jobb megbarátkozni vele, ahelyett, hogy folyton másokhoz hasonlítanád magadat és embertársadat egy véget nem érő elégedetlenséggel élnél?

Isten minden embert a saját képmására teremtett, ezért minden ember értékes számára. Nem az számít, hogy hány diplomád van, mi a foglalkozásod, milyen autód van, hogy öltözködsz.

Nagyon fontos, hogy észrevegyük azokat a dolgokat, amik rossz hatással vannak a gondolatainkra.

Találd meg számodra mindig azt a dolgot, amely boldoggá tesz. Sose hasonlítsd gyermekedet más gyermekehez! Ha megtalálod azokat a tevékenységeket, amikben jó vagy, akkor már egy sokkal, realitásabb képpel fogsz rendelkezni a saját képességeidről.

Ha eddig azt hitted, hogy te mindenben béna vagy, akkor a sikerélmény megerősítően fog hatni az önbizalmadra! Ezért így is imádkozhatsz:

Uram, köszönöm neked, hogy a saját képmásodra teremtettél. Köszönöm, hogy te formáltál már édesanyám méhében is. Uram, nem akarom ezzel a fájdalommal, elégedetlenséggel leélni az életemet! Kérlek, add, hogy szeretni tudjam magamat olyannak, amilyennek születtem. Add, hogy meglássam azokat az értékeket, melyeket adtál, és segíts, hogy ezeket ki tudjam bontakoztatni! Ámen

Cursillo

Ezen lelkeségi mozgalom kialakulásának gyökerei az 1936 és 1939 között dúló spanyol polgárháborúig nyúlnak vissza, amikor a morálisan szétzüllött ország lelki megújulásának elősegítésére a római katolikus egyház nagyszabású ifjúsági zárandoklatokat szervezett Santiago de Compostela-ba. A zárandoklatok alkalmával a vezetőknak rövid tanfolyamokat szerveztek. 1943. nagyhete utáni időszakban a tanfolyamok szervezésébe bevonták Eduardo Bonnin Aguilót is, aki úgy látta, hogy létre kellene hozni valami olyat, ami nemcsak egyszeri esemény, hanem hatással van a mindennapi életre. Összegezve a tanfolyamon kapott élményét és saját tapasztalatait, társaival kifejlesztette a Cursillo módszerét, melyet Cursillo de Cristianidad („A kereszténység kis kurzusa”) néven hirdettek meg. A mozgalom születési évének 1949-es évet tekintik.

Bonnin a Cursillo módszerét úgy dolgozta ki, hogy az a különféle társadalmi és kulturális környezetből érkező hívők vagy éppen nem hívők számára egyaránt alkalmazható legyen, tehát a résztvevők nemétől, családi helyzetétől, felekezetétől, korától, képzettségétől és társadalmi helyzetétől függetlenül is érvényes.

A Cursillo mozgalom intenzív, 3 napos, bentlakásos kurzussal ébreszti újra a hitet, ahol papok és világi hívők bemutatják röviden a Szentháromságos keresztény hit alapvető tanítását, és ezen keresztül a résztvevők megismerhetik Jézus Krisztus személyét, lelkiségét is.

Célja a hit elmélyítése és megújítása Krisztus örömhírének tudatosításával, valamint a társadalmi és egyházi felelősség ébresztése. Eszköze a személyes hittapasztalatok kicserélése és kis közösségek kialakítása. A résztvevők életkora általában 25-60 év közötti, számuk 25 fő körül van. A részvételhez szükséges a jelölés, ami az egyházközség lelkipásztora és egy cursillista javaslatán alapszik. Olyanokat várnak, akik a kereszténységet már ismerik, életük rendezett, vagy rendezhető és alkalmassá válhatnak kereszténységük továbbadására. A jelölteket a munkatársak személyes beszélgetés során felkészítik a

tanfolyamra. A tanfolyam csütörtök délutántól vasárnap estig tart. Az előadások témái a nemzetközi gyakorlatban kialakított vázlatokon alapulnak. Hasonló módon rögzített a 3 nap programja is. A hétvége egymásra épülő témái miatt a résztvevőknek a 3 nap teljes egészén mindenképpen jelen kell lenniük. Ettől eltérni nem tudnak. A tanfolyam lényege az ott szerzett személyes vallásos élmény.

A hazatérő cursillista élménye hamarosan elhalványul, ha azt tovább nem táplálja. Erre három támaszt kap útravalóul:

1. rövid kis útmutatót a hitélet elmélyítéséhez, mely a keresztény élet legfontosabb területeire összpontosít,
2. a kis közösséget, amely befogadja és segíti a megkezdett úton,
3. a csoportok találkozóját, az ultreya-t, ahol a csoportok beszámolóikkal egymás példájából merítenek

A Cursillo életében a 3-5 fős csoportnak van a legnagyobb jelentősége, melyben nők és férfiak külön vannak, de nem lehetetlen, hogy a csoportokban együtt legyenek.

 lexikon.katolikus.hu/C/Cursillo.html

 hu.wikipedia.org/wiki/Cursillo

Összeállította: **Imre Beáta**

Impresszum

Kiadja a **Csíkszentkirályi Szent István Király Római Katolikus Plébánia**.

Cím: 537265 Csíkszentkirály 602. szám, Hargita megye, Románia.

Felelős kiadó: Papp Márton plébános, tel.: 0742 658 865. Korrektúra: Russu-Bors Tibor.

Lapterv, nyomdai munkálatok: United Graphic Arts Kft. - Csíkszentkirály, tel.: 0745 092 163.

Megjelent 400 példányban.